

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

L. 590 / 13 nov. 2023

Biroul permanent al Senatului

L. 566, 586 / 13 nov. 2023

Nr. 11910/2023

10. NOV. 2023

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 02 noiembrie 2023

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 62/2019 privind activitatea consulară (Bp. 510/2023);*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea articolului 38 din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România (Bp. 480/2023);*

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (Bp. 505/2023).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

566 / 13 nov. 2023

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea articolului 38 din Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România*, inițiată de domnul senator PSD Robert-Marius Cazanciuc și domnul senator PNL Cătălin Daniel Fenechiu (**Bp.480/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completare art. 38 din *Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare*¹, cu un nou alineat, alin. (2), potrivit căruia „*pentru profesiile prevăzute în anexa 4, cunoașterea dreptului român se face prin examen de admitere la fiecare dintre profesiile cuprinse în anexă*”.

¹ ART. 38

Anexele nr. 1-8 fac parte integrantă din prezenta lege.

ANEXA 4

LISTA

profesiilor reglementate în România care
necesită cunoașterea dreptului român

1. auditor financiar;

2. consultant fiscal;

3. avocat;

4. expert contabil și contabil autorizat;

5. consilier juridic;

6. consilier în proprietate industrială;

7. consilier de probațiune.

(Anexa 4 a fost înlocuită cu anexa 4 din ORDONANȚA nr. 43 din 26 august 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 660 din 31 august 2015, potrivit pct. 34 al art. 1 din același act normativ).

II. Observații și propuneri

1. Recunoașterea titlului profesional de avocat se realizează în baza *Directivei Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (77/249/CEE)* sau a *Directivei 98/5/CE A Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea* (prestare în vederea stabilirii), care constituie norma specifică în materie și care se aplică în cazul în care solicitantul a obținut deja titlul profesional în statul membru de origine.

Totodată, în ceea ce privește recunoașterea profesională în vederea accesului la o profesie reglementată într-un alt stat membru, art. 2 alin. (3) din *Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale*, revizuită, stipulează că „Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică”.

Dispozițiile directivelor anterior menționate au fost transpuse în România prin *Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare*, respectiv prin *Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În ambele cazuri, recunoașterea profesională se realizează de către autoritățile competente din România (CNRED realizează o recunoaștere academică), care pot, în cazul diferențelor semnificative, să dispună măsuri compensatorii, respectiv să impună efectuarea unui stagiu de adaptare sau susținerea unei probe de aptitudini (examen), conform art. 11 din *Legea nr. 200/2004*² și art. 94 din *Legea nr. 51/1995*³.

² ART. 11

(1) Autoritatea română competentă poate cere solicitantului, la alegerea acestuia, să urmeze un stagiu de adaptare care să nu depășească 3 ani sau să susțină o probă de aptitudine, în următoarele cazuri:

a) formarea pe care a urmat-o solicitantul acoperă discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în titlul de calificare necesar în România.

2. Atragem atenția asupra următoarelor aspecte:

Conform normelor europene, cunoașterea dreptului român reprezintă o condiție obligatorie în procesul de recunoaștere profesională și nu poate fi impusă în mod distinct de aceasta. Îndeplinirea condițiilor pentru admiterea în profesie (de ex., examen de admitere) presupune, mai întâi, recunoașterea profesională a calificărilor, după susținerea măsurilor compensatorii, respectiv parcurgerea stagiului de adaptare sau susținerea probei de aptitudini.

În acest sens, autoritățile competente ar trebui să adopte norme interne specifice care să opereze distincția între susținerea examenului (de admitere) ca măsură compensatorie și susținerea ca și condiție de admitere în profesie.

Disciplinele semnificativ diferite reprezintă disciplinele a căror cunoaștere, abilități și competențe dobândite sunt esențiale pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de profesionist într-unul din statele prevăzute la art. 1 alin. (1) prezintă diferențe importante, în ceea ce privește conținutul, în raport cu formarea necesară în România.

b) profesia reglementată în România cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia similară în statul membru de origine al solicitantului, iar formarea care este necesară în România include discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.

(2) În cazul în care autoritățile competente preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, așa cum este definită la art. 26, trebuie să verifice în prealabil, asigurând respectarea principiului proporționalității, dacă cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale ori prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, în orice stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total ori parțial, disciplinele semnificativ diferite definite la alin. (1). Învățarea pe tot parcursul vieții reprezintă toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, educație nonformală și învățare informală urmate pe tot parcursul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, abilităților și competențelor, care pot include etica profesională.

(3) Prin excepție de la principiul dreptului solicitantului de a alege, așa cum se prevede la alin. (1), autoritățile competente române pot dispune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini, dacă:

a) titularul unei calificări profesionale prevăzute la art. 16 solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la art. 14 alin. (1);

b) titularul unei calificări profesionale prevăzute la art. 15 alin. (1) solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la art. 8 și art. 9;

c) pentru situațiile prevăzute la art. 1 alin. (4) lit. a) și b);

d) pentru medicii și medicii dentiști aflați în situația prevăzută la art. 1 alin. (4) lit. c);

e) pentru asistenții medicali specializați prevăzuți la art. 1 alin. (4) lit. e), în cazul în care solicitantul dorește să obțină recunoașterea calificărilor în România, unde activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care au urmat o formare conducând la posesia titlurilor de calificare recunoscute automat;

f) pentru persoanele aflate în situația prevăzută la art. 1 alin. (5).

(4) În cazul titularului unei calificări profesionale prevăzute la art. 16 care solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la art. 8, autoritățile competente pot impune atât un stagiu de adaptare, cât și o probă de aptitudini.

(5) Decizia de impunere a unui stagiu de adaptare sau a unei probe de aptitudini se motivează corespunzător. Solicitantului i se transmit îndeosebi următoarele informații:

a) nivelul de calificare profesională necesar în România și nivelul de calificare profesională deținut de solicitant în conformitate cu clasificarea stabilită la art. 8, art. 14, art. 15 alin. (1) și art. 16; și

b) diferențele semnificative prevăzute la alin. (1) lit. a) și motivele pentru care respectivele diferențe nu pot fi compensate prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant.

(6) Proba de aptitudini prevăzută la alin. (1) se susține în termen de cel mult 6 luni de la decizia inițială privind obligativitatea unei probe de aptitudini pentru solicitant.

³ ART. 94

(1) Indiferent de forma de exercitare a activității pe teritoriul României, avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine pot solicita oricând recunoașterea diplomelor, în vederea admiterii în profesia de avocat și a practicării acesteia sub titlul profesional din România.

(2) În vederea recunoașterii diplomelor în România, solicitantul va trebui să susțină, la alegere, un examen de verificare a cunoștințelor sau să efectueze un stagiu de 3 ani în domeniul dreptului românesc.

(3) U.N.B.R. va stabili componența comisiei de evaluare, precum și conținutul și modul de desfășurare ale examenului sau ale stagiului, după caz.

(4) La depunerea cererii de recunoaștere a diplomei, în vederea determinării conținutului și modului de desfășurare ale examenului sau ale perioadei de stagiu, comisia de evaluare va verifica în prealabil dacă experiența profesională dobândită de solicitant este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între dreptul românesc și cel al statului membru de origine în care a fost obținută diploma, în vederea exceptării parțiale sau totale de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile legislației-cadru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale.

În anexa nr. 4 la *Legea nr. 200/2004* este prevăzută o paletă diversificată de profesii care necesită cunoașterea dreptului român (auditor financiar, consultant fiscal, avocat; consilier în proprietate industrială etc.). Dincolo de specificul exercitării fiecărei profesii (care ar legitima, într-o anumită măsură, și o flexibilitate a reglementării, fie ea configurată la nivel primar ori prin norme proprii ale organizațiilor profesionale reprezentative), apreciem că era necesară trasarea unei delimitări clare între studenții care au absolvit universități din spațiul UE (în cazul cărora se justifică examenul/concursul de admitere în profesia respectivă) și cei care profesează deja în acest spațiu (în cazul cărora se pune problema de a evalua dacă experiența profesională dobândită de solicitant este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între dreptul românesc și cel al statului membru de origine în care a fost obținută diploma).

Cu titlu exemplificativ, redăm prevederile relevante în context din cuprinsul *Legii nr. 51/1995*.

Potrivit art. 94 alin. (1) și (2) din această lege „(1) *Indiferent de forma de exercitare a activității pe teritoriul României, avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine pot solicita oricând recunoașterea diplomelor, în vederea admiterii în profesia de avocat și a practicării acesteia sub titlul profesional din România.*

(2) *În vederea recunoașterii diplomelor în România, solicitantul va trebui să susțină, la alegere, un examen de verificare a cunoștințelor sau să efectueze un stagiu de 3 ani în domeniul dreptului românesc”.*

De asemenea, în privința consilierului de probațiune, art. 20¹ din *Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului de probațiune cu modificările și completările ulterioare* statuează că „Cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care a dobândit calitatea de consilier de probațiune în statul membru de origine sau de proveniență poate solicita recunoașterea calificării sale profesionale.

(2) *în vederea recunoașterii calificării profesionale, solicitantul va trebui să susțină un test de verificare a cunoștințelor de limba romană și o probă de aptitudini.*

(3) *Procedura de testare a cunoștințelor de limba romană și de desfășurare a probei de aptitudini, precum și modalitatea de repartizare pe o funcție vacanta se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.*

(4) *Persoana căreia i s-a recunoscut calificarea profesională în condițiile alin. (1)-(3) va fi încadrată pe gradul profesional corespunzător*

vechimmii in calificarea recunoscuta.

(5) Persoana prevăzută la alin. (4) care exercita profesia de consilier de probațiune în România are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru aceasta profesie.

(6) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor Confederației Elvețiene”.

3. Față de cele menționate anterior, propunem completarea art. 11 din *Legea nr. 200/2004*, și nu a art. 38 (pentru respectarea Art. 14 alin. (3) din *Directiva 2005/36/CE*), după cum urmează:

Art. 11 alin. (7) „Pentru profesiile menționate în anexa nr. 4 a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, autoritatea competentă, prin derogare de la alineatul (1), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini. În cazul în care se dispune susținerea unei probe de aptitudini, aceasta este identică cu examenul pentru admiterea în profesie”.

4. Având în vedere că intenția de reglementare constă în completarea art. 38 din *Legea nr. 200/2004*, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, titlul propunerii trebuia redat în mod corespunzător.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.

Cu stimă, >

Ion-Marcel CIOLACU

PRIM-MINISTRU

**Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului**